

idé, og det står der intet i forslaget om at man ikke kan.

Til fru Lene Espersen: Der står heller intet i forslaget om, at man ikke kan bruge artikler i Traktaten til at gennemføre mindstebeskyttelsesregler, således som det efter Traktaten kan gøres på miljøområdet. Og som fru Lene Espersen selv var opmærksom på, er der problemer, fordi Traktaten på dette område misbruges af Europa-Kommissionen.

Jeg synes, at der er flere af ordførerne, der har læst dette forslag, som en vis herre læser Bibelen, og jeg vil da opfordre dem til at studere det en gang til. At man så ikke vil gå så vidt som Enhedslisten og bruge et Luxembourgveto til at forhindre disse miljøforringelser, kan jeg kun beklage.

Efter Enhedslistens opfattelse er drikkevand en så vigtig ting, en så afgørende ting, at hvis ikke man kan påberåbe sig vital interesse i et spørgsmål, som vedrører selve befolkningens grundlæggende sundhed, hvornår skulle man så kunne påberåbe sig en vital interesse? Hvis vi ikke kan bruge Luxembourgforligets vetoret her, må man konstatere, at der er intet, man kan bruge den til.

Også på det punkt må jeg sige, at partiernes reaktion overrasker mig, fordi de i virkeligheden siger, at vi skal gå ind og forhandle med Europa-Kommissionen og prøve at mildne ulykkerne så meget, vi kan. Ellers må vi bortse fra det, bøje nakken og prøve at redde så meget af stumperne, som vi nu kan, når vi ikke for alvor vil sætte hælene i. Det synes jeg er beklageligt, og jeg synes da især, det er beklageligt, at et parti som SF ikke vil følge os og bruge et Luxembourgveto.

Jeg skal slutte med at sige til udenrigsministeren, at der er en ting, jeg ganske enkelt ikke forstår, og det er, hvorfor et sådant spørgsmål ikke med rette skal rejses på regeringskonferencen. Når nu fru Lene Espersen klart har gjort opmærksom på, at der er et traktatproblem, må det da rejses på regeringskonferencen, for når Kommissionen ikke forstår Traktaten eller bruger Traktaten på en måde, som er uacceptabel for Danmark, og det går jeg ud fra at den danske regering i virkeligheden er enig i, må det da

være det rigtige spørgsmål at bringe op på regeringskonferencen.

Jeg kan ikke huske, hvilken ordfører der var inde på det, men der var en ordfører, der sagde, at man ikke bare skulle fremsætte alle mulige forslag. Enhedslisten har ikke bedt regeringen om at fremsætte ret mange forslag, vil jeg gerne understrege, men vi har støttet, at man fremsætter forslag om miljøgarantien, og vi vil også støtte, at man fremsætter forslag om dette punkt, for det sikrer vores muligheder for at beskytte miljøet.

Vi har været beskedne i vores ønsker til traktatforslag, vil jeg gerne understrege, og det tror jeg også ministeren kan bekræfte. Derfor føler vi, at vi godt kan tillade os at komme med et enkelt og spørge ministeren, om man dog ikke kunne overveje det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 6. december 1996, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.45